

Siedzę z żoną przy stole
W hotelu drogim, wielkim
W górach, na zboczu stromym
Tajemniczym, zaklętym....

Wieczera się poimy
Wykwintną, uroczystą
W potrawach dziś wyśnimy
Szczęście radościom, zmysłom...

Jest na sali kelnerka
Przemiała, urodziwa
Na imię jej Kasieńka
Tak radosna, szczęśliwa...

Obdarza serca pięknem
Dzieli miłości mocą
Zdobi w białą sukienkę
Pieśń stołów dniem i nocą

Tak bardzo zabiegana
Mknie krzesel alejami
Choć przy tej uczcie sama
Nie zasiada dziś z nami

W czarach Jej dłoni z wdziękiem
Talerze, szklanki, dzwonią
Noże, łyżki, widelce
Grają uczuć symfonią

Ona jedna rozjaśnia
Posiłek w ogród słońca
Budzi marzenia w baśniach
Ku niebu śle bez końca

Z Nią poczujesz na sali
Zapachu mgielkę mórz
W dzbanku z kawą w oddali
Dostrzeżesz bukiet róż

Cieszę się potrawami
Smakolyki zajadam
Pomiędzy sekundami
W myślach sobie układam

Jak tej dziewczynie młodej
Radość, historię sprawić
Spróbuję magii słowem
W liryce Ją utrwalić...

*Bierz Kasieńko
Świat, życie w swe ręce
Płyn syrenko
Gdzie jasno, gdzie pięknie*